

(המשך מעמוד 7)

תחילת שנות השמונים התחילו בעלי דלתא — לאוטמן ושותפו אליעזר פלג, בתהליך התרחבות, ורכשו את מיפעל חולר-תעשיית, ששמו הוסב לגיל-תעשיית.

העברת המיפעל לבעלותם היתה מלווה בשררה-הרוסא. היתה זו חברת ההשקעות של הבנק לפיתוח התעשייה שמכרה לי לאוטמן את חולר, והנה, מכ"ל חברת הי השקעות הזאת היה אורי וינוקור, שהיה גם בעל חלק קטן ממניות דלתא של לאוטמן. דלתא רכשה את מניות השליטה בי חולר תמורת 32 מיליוני לירות, אך כעבור שנתיים בלבד הוערך שווי הנכסים בי 976 מיליוני לירות. מועצת-המנהלים של החברה להשקעות דחתה את הטעות באי שר לאורי וינוקור, אך מבקר המדינה, הריים גבות, כפי שכתב אחד העיתונים באותה תקופה.

אחד השותפים המעניינים יותר בקבוצת ההשקעות דנות הוא שמואל (סמי)

מושבין בכרית-מיהה
תרגיל בחשבון

הבניין הגדולים ביותר, כשהם מנצלים יפה את קירבתם לשלטון מסאי — וגם לי-חבריהם בציונים הכלליים. בי-1950 הקימו האחים את בית-החרושת ללבידים תעיל, בשיתוף עם קיבוץ מיסרות ועם סולל-בונה. הם זכו בהסבות מסליות ולתנאי אשראי טובים במיוחד.

בתחילת שנות השישים התחילו בני סחרוב להגדיל ולהרחיב את אימפריית הביטוח שלהם, ונכנסו גם לעיסקי הבני קאות. בתקופה מסוימת אף היה האח אהרון סחרוב שותף בבנק הבינלאומי הי ראשון, הרבה לפני שהוא נקנה עליידי קבוצת ההשקעות דנות.

ימי הפריחה הגדולים באמת של המישר-פחה הגיעו כשעלה הליכוד לשלטון, וי-האחים, הליברלים, ישראל ואהרון, יכלו לפרוש כנפיים ולאסוף משרות בכירות בזו אחר זו. ישראל סחרוב נעשה לאחראי על מכירת החברות הממשלתיות, וגם ליו"ר קרן ליבי. מינויו של אחיו אהרון כיו"ר

ברוח של 11 איש אפשר היה לשלם חוספת-שכר שנתית של 2% לכל עובדי ישראל - או לנסות את כל הפסדי „אל-על“

מועצת המנהלים של בנק המשכנתאות הממשלתית-ראדא טפחות הוכשל. זאת אחרי שהתברר כי חברת-הביטוח סחר של האחים היא בעלת עניין, בהיותה אחת המבטחים העיקריים של טפחות, זמן קצר אחרי-כך נמכר הבנק הזה לבנק המיזרחי המאוחד. תפקיד אחר שאהרון סחרוב בכל זאת זכה

יחזקאל סחר, היה מזכירו המדיני של חיים וייצמן ואחרי-כך מפכ"ל המיטרה, הוא נאלץ לפרוש מתפקידו אחרי שהסתבך בי-עדות-שקר בפרשת שורת המתנדבים וי-המאבק שניהל העולם הזה בשנות החמישי-שים.

הבן השני, ישראל סחרוב, הוא אחד האנשים העשירים בישראל, ועסקן חשוב במיפלגה הליברלית שבליכוד. אליהו, הבן השלישי, נאסר בידי שילטונות המנדט הבריטי בגלל גניבת נשק ממחנה בריטי למען ההגנה, ואחרי-כך הצטרף לעיסקי-המישפחה. הבן הצעיר, אהרון, היה הפעיל ביותר בעסקים האלה.

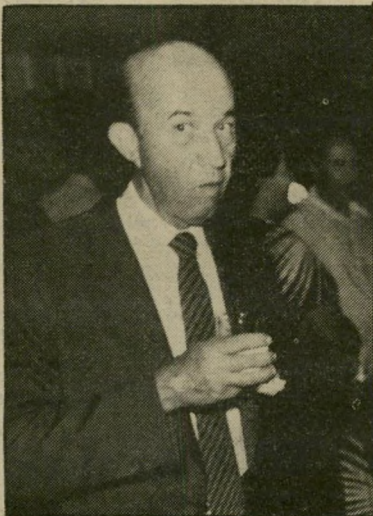
ארבעת בניו של יצחק-מרדכי סחרוב, שהיה סוחר בחומרי-ביניים, נולדו בירושלים וידעו תקופות מחסור בילדותם, בעת מילי-חמת העולם הראשונה. את הונם הגדול הם עשו בתקופת מחסור אחרת — בתקופת הצנע. הם הפכו יבואני העץ וחומרי-

הוא מטופח למראה, נערי-שעשועים מודקן, בעל יאכטה ודירות פנטהאוז בכל רחבי-העולם, אחיו משה, המשופם והמקריח, הוא איש-מישפחה למופת.

בי-1978 הגיע הסיכסוך בין האחים לי-משבר ומאו הם מפרנסים סוללה נכבדה של פרקלטים ישראלים ורואי-חשבון מכל אומות-העולם. בין הפרקליטים: הר"ר יהודי שר רוטנשטרייך, הר"ר אמנון גולדנברג, ושמאל תמיר, שהחליף בתפקיד פרקליטו של סמי יוחננוף שר מישפטים אחר — חיים צדוק, איש המערך.

ביטוח ואיטריות

החמישי בין השותפים המכובדים של דנות הוא אהרון סחרוב, בן לי-מישפחת סחרוב הידועה. הבן הבכור,

מיליארדר סחרוב
קישרי מישפחה

בו — הוא מונה ליו"ר החברה הממשלתית טספנות ישראל.

אויגן פרופר, השותף השישי בדנות, גם הוא לא עשה את הונו הגדול בשתי ידיו. אביו, אדוארד פרופר, היה בעל בית-חרושת לאיטריות כבר בצ'כוסלובקיה. בי-1938 בא אויגן פרופר לארץ ישראל, והקים כאן את בית החרושת דגן. הוא שיכנע שש מישפחות אחרות שעסקו בי-ייצור הפאסטות למינהן להתאחד תחילה ברשת שיווק משותפת, ואחרי-כך בייצור האיטריות, וכך נולד בית החרושת אוטס, שמאוחר יותר כלל גם את מתחרהו הגדול פרומין, ואחר כך גם את חברת העניגות ערגל. בעלי אוטס חדרו גם לענף התמ-רוקים, כאשר רכשו את השליטה במיפעל הישראלי של האנה רובינשטיין.

הישראלים האלה, הישראלים לשעבר, ושותפיהם הזרים הרברט גוטליב תושב גרמניה ולסלי פורטר בעל השליטה ברשת סופרמרקטים גדולה באנגליה, עומדים לגי-רוף שלוש מיליארד וחצי לירות לאיש. סכום הרווח המאוחד שלהם מן העיסקה הזאת — 124 מיליוני דולרים — שווה לי-יותר מארבעה מיליארד לירות ישראליות. בימים אלה נטש בינן ממשלת הליכוד, בראשותו של מנחם בגין, ובין ההסתדרות, בראשותו של יוחם משל, זיכוח על תוס-פות השכר לשנה הקרובה. כל הוויכוח הוא על אחוז או שניים. ברווח שגרפה עתה קבוצת המשקיעים בדנות אפשר היה לשלם למיליון ויותר מהשכירים בישראל תוספת שכר שנתית של שני אחוזים — ולכסות את כל חובותיה של חברת אל-על.

שלמה פרנקל

לפני כמה שבועות חילקה קבוצת המשקיעים דנות מתנה מיוחדת למקרי-רביה, כל מי שהיו בידו מניות של חברת האחזקה הבנקאית פייבי יכול היה לקנות, בהקצאה מיוחדת, זכויות לקניית המניות החדשות של הבנק הבינלאומי הראשון. בנק זה הוא הבנק העיקרי המוחזק בידי פייבי.

שניים מן הנהגים בהקצאה המיוחדת היו יו"ר מועצת המנהלים של חברת פייבי, דוד גולן, ומנכ"ל הבנק הבינלאומי הראשון, צדיק בינו.

ביום המיסחר הראשון עלו המניות בי-7000 אחוזים (שיבעת אלפים), מקובל בי-בורסה שביום המיסחר הראשון במניות נרשמת עליה גבוהה מאוד בערכן הנסחי, לעומת ערכן הנקוב. אך לעליית ערים כמו זו לא היה תקדים גם בבורסה הישראלית הסוערת.

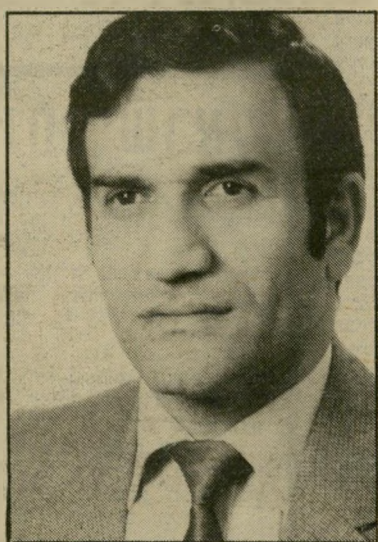
שני המרוויחים העיקריים מן העלייה המסחררת הזאת היו דויד גולן וצדיק בינו. כל אחד מהם הרוויח בתוך יום אחד ויחיד כמעט מאה מיליון לירות.

בדיוק כמו שללו של מקבל הכסף בי-קאזינו האמריקאי, גם שללם של דויד גולן וצדיק בינו משוחרר מכל מס.

מישהו דאג לסובב את הרוולטה, כך שהיא תעצור בדיוק על המיספר שעליו הם הגיחו את כספם.

עכשיו נפוצו שמעות בבורסה כי דויד גולן וצדיק בינו היו המתווכים בעיסקה שבה נרכש הבנק הבינלאומי הראשון על-ידי בנק המיזרחי. אם נכונות שמעות אלה, חייבים היו שני הבנקאים לקבל דמי-תיווך גבוהים מאוד, המגיעים לכמה אחוזים משווי העיסקה. בינו וגולן זכו רק ב-2000 מיליוני לירות. אם אומנם היו אלה דמי-תיווך, זהו תשלום נמוך מאוד.

שמעות אחרות אומרות כי גולן ובינו קיבלו מדנות את „דמי החנוכה“ הנאים כאות-תודה על שירותם המסור לבנק הבינלאומי הראשון. הכל מודים, כי במידה רבה חב הבנק את הצלחתו הגדולה מאז נטלה אותו קבוצת דנות לידיה, לשני הבנקאים האלה. הם הפכו אותו מתחרה מטריד לבנקים הגדולים ושווה את המחיר ששולם לבטוף עברו.

מנכ"ל בינו
דמי חנוכה —

יו"ר גולן
— בלי מס

מאה

מיליון

ביום אחד!

בר לכוש בחליפת-ערב מהודרת נכנס לאולם הקאזינו. הוא מחליף בקופה ס' כום כסף לא גדול באסימונים, וניגש לאחד משולחנות הרולטה. הוא עדיין אינו משחק. אחד ממנהלי אולם המישיקים מבי חין בו, וניגש אל הקרופייה, המפעיל את הגלגל המסתובב שבתוכו מקפץ כדורי-המזל. הוא לוחש משהו אל אוזנו של הקרופייה, וקורץ אל הגבר בחליפת-הערב, הגבר מניח את כל אסימוניו על אחד המיספרים. גלגל הרוולטה מסתובב, ונעצר לבסוף. ערימת-ענק של אסימונים נדי חפת לעבר הגבר בחליפת הערב. הוא נור טל את האסימונים, וניגש אל הקופה. הוא מחליף את האסימונים בכסף מומן, ומי-קבל אישור מטעם הקאזינו, המאשר כי הוא זכה בסכום הכסף הזה במישיק-קזינו.

דמי

חנוכה?

אירוע כזה אין קשר למזל. היתה תקופה שבה היה נהוג בעולם התחתון האמריקאי לשלם בצורה כזאת לבעלי-חוב מסוגים שונים — רוצחים ושכירים או סוחרים-סמים. בדרך זו אין מגע ישיר בין משלם הכסף ומקבל הכסף, וחשוב לא פחות: האדם שקיבל את הכסף משוחרר ממסים על הכנסתו הגדולה, ואשר למצא בידו האישור מטעם הקאזינו, על כספי-הימורים אין משלמים מסים.